

Vida i miracles de la saga dels Vidal-Quadras

Pintors, nobles i espies

Aleix Vidal-Quadras, líder del Partit Popular al Principat, tot i ser relativament nouvingut a la política, pertany a una de les *famílies bé* de Barcelona. EL TEMPS n'explica la història.

A final de novembre passat, **José Maria Aznar**, president del Partit Popular (PP), va nomenar una comissió de govern amb la qual es tancava, o es pretenia tancar, la crisi regional sorgida al si del PP català. La crisi va ser causada perquè la majoria dels dirigents del PP al Principat no acceptaven la designació d'**Aleix Vidal-Quadras** (president del grup parlamentari al Parlament) com a màxim dirigent del partit a Catalunya. Vidal-Quadras havia de substituir **Jorge Fernández Díaz** al cap d'aquesta formació.

La comissió de govern nomenada per Aznar, coneguda com a *semigestora*, està presidida per Jorge Fernández Díaz —a qui José María Aznar no perdona el seu passat *manchista*—, té com a secretari executiu Aleix Vidal-Quadras, i actuen com a vocals **Enrique Lacalle**, **Manuel Milián Mestre**, **Julio Ariza**, **Alberto Feu** i **Armand Querol**, aquests últims predominantment *vidalistes*.

Una gran majoria del PP al Principat, doncs, no accepta Aleix Vidal-Quadras com a president regional, malgrat que aquest gaudeixi del suport de José María Aznar. El cert és que Aleix Vidal-Quadras ha sabut guanyar-se, segons comenten en veu baixa companys seus de partit, la simpatia del president castellà del Partit Popular amb una mil·limètrica estratègia de *passadissos* a Madrid. Això no obstant, Vidal-Quadras era fa pocs anys un perfecte desconegut en el món polític del Principat, i encara més a la capital d'Espanya.

Aleix Vidal-Quadras, però, a pesar de ser relativament nouvingut en cercles polítics, no és un personatge deslligat de l'esfera social barcelonina. El dirigent del PP al Principat és descendent d'una important família catalana; família que ha establert, al llarg del segle passat, i sobretot d'aquest segle, importants

llaços de parentiu amb l'alta burgesia i aristocràcia de la Ciutat Comtal. D'aquesta manera, per exemple, es pot trobar al barri barceloní de Sarrià el carrer de Vidal i Quadras, pintor emparentat amb el polític del PP, i també avantpassats espies de Franco, i relacions familiars amb la noblesa catalana.

AJUDATS PER LA GESTAPO

La família Vidal-Quadras (arxiu particular del genealogista Armand de Fluvià) parteix de **Josep Maria Vidal i Robert**, pescador de Sitges nascut el 1765 i casat amb **Josepa Quadras i Mercer**, matrimoni del qual va nàixer **Manuel Vidal i Quadras** (1793-1861). Aquest va casar-se a Maracaibo (Veneçuela), el 1816, amb la catalana **Anna Ramon i Marquès**, de Torredembarra, i van tenir vuit fills, dels quals sols tres van arribar a l'edat adulta. Després d'una estada a Cuba, la família de Manuel Vidal i Quadras va retornar a Sitges el 1850, prèvia liquidació de l'establiment Vidal Germans, amb una relativa fortuna.

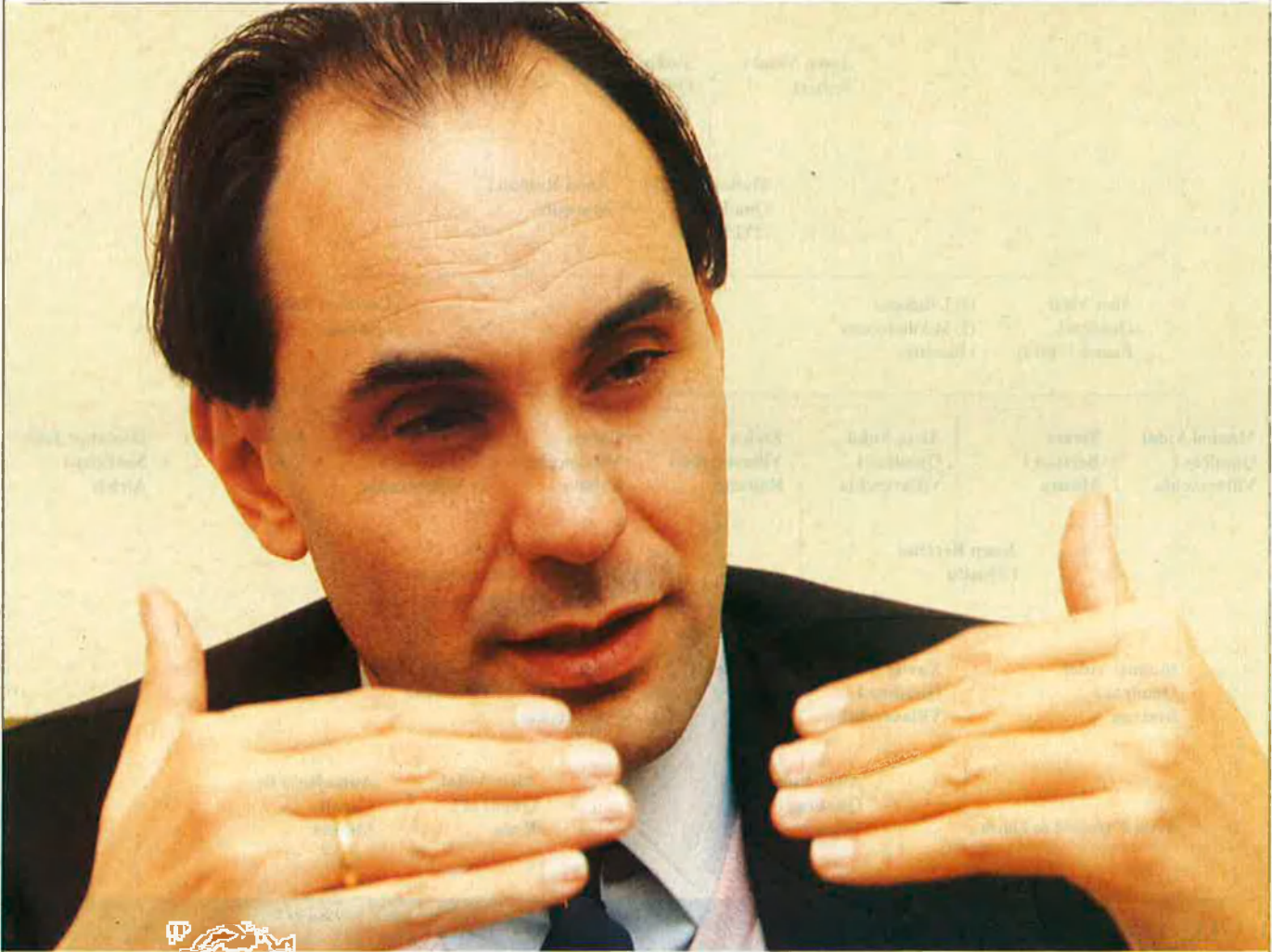
Un dels fills de Manuel Vidal i Quadras, **Carolina Vidal i Ramon**, va casar-se amb **Manuel Girona i Agrafer**, fundador el 1844, i director durant seixanta anys, del Banco de Barcelona, i també president-fundador de la Cambra de Comerç de Barcelona, alcalde de Barcelona, i patrocinador cultural que, entre altres coses, va fer concloure la façana de la Catedral. Manuel Girona té dedicat un conegut carrer a la Ciutat Comtal, i va ser considerat en el seu temps un exponent de riquesa: "És ric com en Girona", feia la dita popular. Una filla del matrimoni, **Anna Girona i Vidal**, en el futur primera Marquesa de Caldes de Montbui, va casar-se amb **Domènec Joan Sanllehy i Alrich**, militant del Partit Conservador que va ser nomenat alcalde de Barcelona el 1906.

Germà de Carolina Vidal i Ramon fou

Aleix, que va ser el primer a unificar els cognoms del seu pare. **Aleix Vidal-Quadras i Ramon**, doncs, va casar-se amb **Isabel Rabassa**; i més endavant, en segones noces, amb **Mercè Villavecchia i Busquets**, el 1860. De l'enllaç van nàixer Manuel, Aleix i Carles. Aleix fou l'avi de l'actual dirigent del PP.

El primer dels germans, **Manuel Vidal-Quadras i Villavecchia**, va casar-se amb **Teresa Bertran i Musitu**, germana de **Josep Bertran i Musitu**, organitzador, el 1936, d'un servei d'informació que va ser la base del Servicio de Información Político-Militar de les forces del general Franco. Josep Bertran i Musitu (1875-1957) fou un estret col·laborador de **Francesc Cambó**, i també un dels fundadors de la Lliga Regionalista. Va arribar a ser ministre espanyol de Gràcia i Justícia, el 1922, durant el govern de **Sánchez-Guerra**, càrrec del qual va dimitir als vint dies d'exercir-lo. Amb la dictadura del general **Primo de Rivera**, Josep Bertran i Musitu es va retirar temporalment de la política, i definitivament el 1931, quan es va proclamar la segona república espanyola.

En esclatar la guerra el 1936, Josep Bertran i Musitu va traslladar-se a Biarritz, on va organitzar el SIFNE (Servicio de Información de la Frontera del Nordeste de España), a requeriment del general **Mola**. El SIFNE de Bertran i Musitu estava assessorat per experts de la Gestapo nazi, i va funcionar regularment des del setembre de 1936 fins que, el febrer de 1938, fou fusionat amb el Servicio de Información Político-Militar que dirigia el coronel **Ungria**, del bàndol del general Franco. Josep Bertran i Musitu va escriure un llibre (1940) titulat *Experiencias de los Servicios de Información del Nordeste de España (SIFNE) durante la guerra*, on parlava de l'"Espanya Una, Grande y Libre", d'"El Caudillo" i, a l'altre extrem, de la "zona roja" i la "pérfida masonería".

Aleix Vidal-Quadras, primer UDC, després el PP.

JORDI MOHERA

RETRATAR FRANCO

Del matrimoni de Manuel Vidal-Quadras i Villavecchia i Teresa Bertran i Musitu, va nèixer **Manuel Vidal-Quadras i Bertran** (1896-1984), que va actuar durant la guerra espanyola de 1936-39 com a subaltern d'informació i enllaç del SIFNE, organització que dirigia el seu oncle. Foren companys de Manuel Vidal-Quadras i Bertran en el SIFNE, **Felip Bertran i Güell** (fill de Bertran i Musitu i, per tant, cosí germà seu) en el secretariat, i **Carles Sentís, Josep Pla i Octavi Saltor** com a agents subalterns.

Carles Vidal-Quadras i Villavecchia, germà de Manuel i d'**Aleix Vidal-Quadras i Villavecchia**, va casar-se amb **Carme Villavecchia i Rabassa**, cosina germana seva. I un fet curiós: **Elvira Villavecchia i Rabassa**, germana de Carme, va contraure matrimoni amb Aleix Vidal-Quadras i Villavecchia, germà de Carles; es va donar el cas, doncs, que els germans Carles i Aleix van casar-se

amb les germanes Carme i Elvira respectivament, i eren, entre ells, cosins germans. Un bon exemple, com pot comprovar-se, d'endogàmia en l'alta burgesia de Barcelona.

Com dèiem, Carles Vidal-Quadras i Villavecchia va casar-se amb Carme Villavecchia i Rabassa, matrimoni del qual va nèixer **Josep Maria Vidal-Quadras i Villavecchia** (1891-1977), a qui se li ha dedicat un carrer a Barcelona. Josep Maria Vidal-Quadras i Villavecchia, pintor especialitzat en retrats a l'oli o al llapis, va ser autor, el 1927, del mural *La boda dels Reis Catòlics*, a la sala de Sant Jordi del Palau de la Generalitat de Catalunya, i també del retrat del general Franco, encarregat el 1939 per la Diputació de Barcelona.

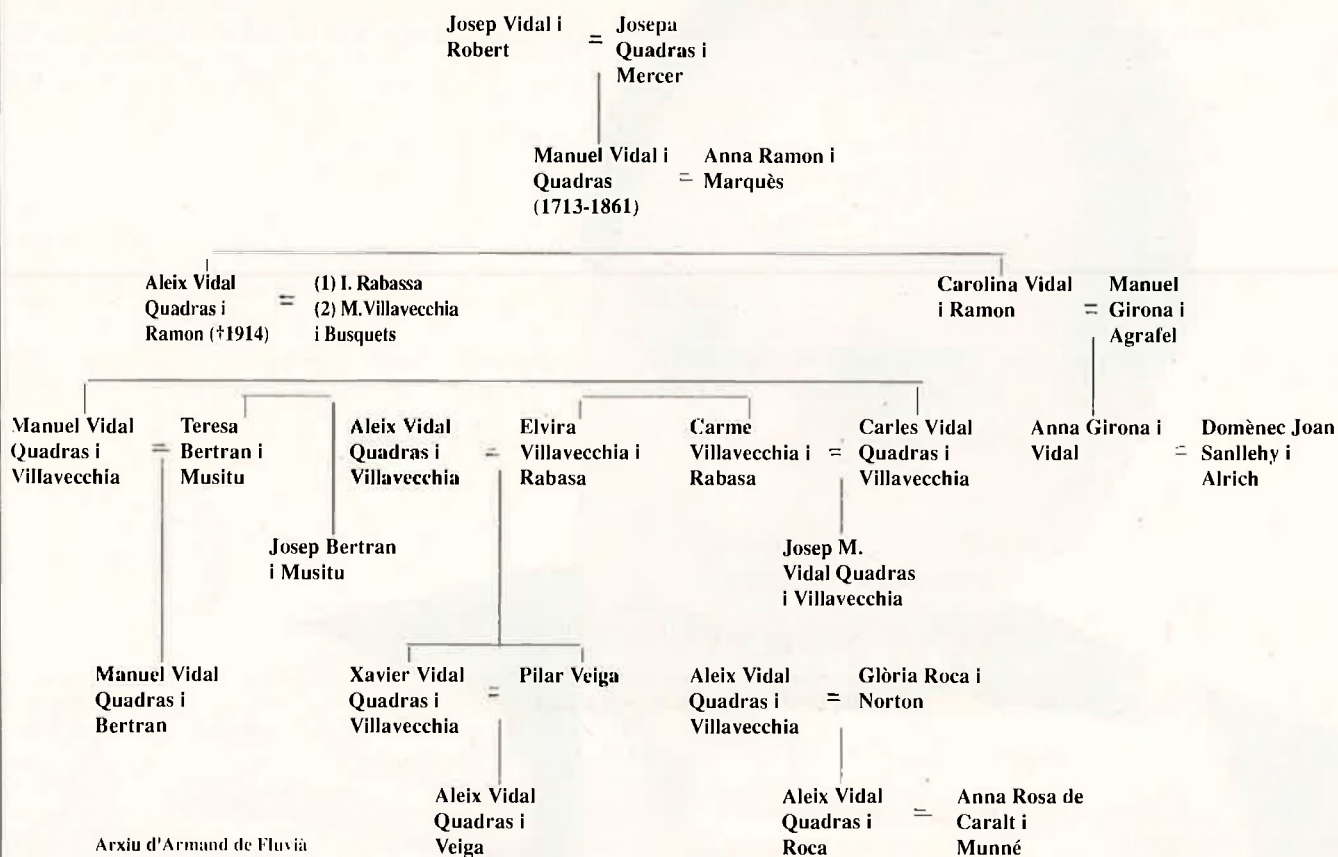
Aleix Vidal-Quadras i Villavecchia, l'últim dels germans, com ja hem explicat, va casar-se amb la seva cosina germana Elvira Villavecchia i Rabassa, matrimoni del qual van nèixer Xavier i Aleix —pare d'Aleix Vidal-Quadras,

del PP—.

D'UNIÓ DEMOCRÀTICA AL PARTIDO POPULAR

Xavier Vidal-Quadras i Villavecchia va casar-se amb **Pilar Veiga**, i van tenir **Aleix Vidal-Quadras i Veiga**, pintor i deixeble del seu oncle Josep Maria, que s'ha especialitzat en el retrat convencional, dedicant-se a pintar l'alta aristocràcia europea. Són notoris els seus quadres de l'arxiduquesa d'Àustria (1965), del gran duc de Luxemburg (1969), i d'Estefania de Mònaco (1968), i també dels prínceps d'Espanya (1962).

Aleix Vidal-Quadras i Villavecchia, germà de Xavier, va casar-se amb **Glòria Norton i Roca**, matrimoni del qual va nèixer Aleix Vidal-Quadras i Roca, en l'actualitat secretari executiu de la comissió de govern del Partit Popular a Catalunya. Aleix Vidal-Quadras i Roca —o Alejo, com diu el *curriculum vitae* que facilita el PP, tot en castellà—, nascut el

1945, va casar-se amb **Anna Rosa de Caralt i Munné**, de la família dels comtes de Caralt, matrimoni que té dos fills, Aleix i Fiona.

Aleix Vidal-Quadras, home de José María Aznar al PP a Catalunya, és catedràtic de Física Atòmica i Nuclear de la Universitat Autònoma de Barcelona, tot i que en l'actualitat es troba en els Serveis Especials; és a dir, que no cobra d'aquest càrrec públic, tot i que en conserva tots els drets, ja que ocupa un altre càrrec públic diferent: diputat en el Parlament de Catalunya i president del Grup Popular.

Abans d'entrar en el PP, Aleix Vidal-Quadras va pertànyer a Unió Democràtica de Catalunya, partit que en l'actualitat governa a la Generalitat del Principat en coalició amb Convergència Democràtica. Vidal-Quadras va afiliar-se a Unió l'octubre de 1982, de la mà de **Concepció Ferrer**, amiga personal seva, i previ pas pel grup d'opinió *Prisma*. La primavera de 1983, Aleix Vidal-Quadras va abandonar Unió Democràtica de Catalunya i va entrar en el Partit Popular, partit on se sent millor ja que no fa un plantejament ideològic, que no sent, del nacionalisme català.

Eduard Company i Fonts

Carrer dedicat a Josep Maria Vidal-Quadras, retratista de Franco.

JORDI MORERA